Sefu'!

".. a cazut Ghita de pe schela...."

....asa m-au socat din Carpen; întru-na din zilele trecute.
Si asta la ora patru dimineata.
Al dracului, cum îl lasi singur...
"Trebuie sa vii încoace sa faci actele pentru asigurare. Si asta cât mai repede posibil."
"Pai pâna vin eu, sa completeze el fisierul cum s-a întâmplat si eu îl duc la asigurare".

Ce a iesit:
"...in punctul 3 al fisierului m-a întrebati cum s-a întâmplat accidentul, iar eu v-am scris ca a fost o reactie neplanificata. Stiu ca o sa întrebati ce vreau sa spun cu asta, de aceea am sa va descriu amanuntit ce mi s-a întâmplat în ziua respectiva.
Eu sunt de profesie constructor, specializat în acoperise.
În ziua aceea lucram singur în Carpen, pe santierul morii din sat, la etajul patru. Când am terminat treaba, mi-au ramas cam 260 kg de tigla. M-am mirat putin ca de obicei nu ramâne nimic, ba dimpotriva totdeauna lipseste.
Ca sa nu le duc cu mâna pâna jos la parter, m-am gândit sa le pun într-un butoi si sa le trimit jos la parter cu o frânghie, care era pusa într-o rola care la rândul ei era prinsa de acoperis. Deci un fel de macara.
Am legat frânghia de pamânt, m-am dus sus pe acoperis, am încarcat butoiul cu tigle si m-am întors jos. Ajuns la parter, am dezlegat frânghia si am început sa dau încetisor drumul la frânghie. Cum am spus - încet!
Daca cititi datele personale, o sa vedeti la punctul 8, ca greutatea mea este de 72,4 de kg. Am fost foarte surprins, când deodata am pierdut pamântul de sub picioare si am fost tras în sus. Din pacate din cauza socului, mi-am pierdut prezenta de spirit si nu am dat drumul frânghiei.
Nu trebuie sa va mai spun, ca am fost tras cu viteza mare în sus. Cam pe la etajul 2 am întâlnit butoiul, care venea de sus. Aceasta explica capul spart si clavicula rupta. Fara sa devin mai încet am continuat drumul în sus si am fost oprit numai de propria mâna care a intrat complet în rola si asta cu viteza mare. Asta explica cele patru degete sfarâmate. Dar nu mi-am pierdut prezenta de spirit si nu am dat drumul frânghiei.

Mama ce dureri!

In acelasi timp butoiul a ajuns si el la pamânt, unde s-a spart si tiglele au cazut afara.
Va dati seama ca fara tigle, butoiul avea numai 18 kg.
Iarasi vreau sa va amintesc punctul 8, ca am numai 72,4 kg.
Cum va puteti închipui, am luat-o in jos, si asta cu viteza mare.
La etajul 2, ne-am întâlnit iarasi, dar de data asta cu o viteza mai mare. Asta explica picioarele rupte, si lipsa urechii stângi. Norocul meu a fost ca, prin ciocnire am mai pierdut din viteza si de acea mi-am rupt la cadere doar cinci coaste.
Îmi pare rau sa va scriu, ca, in timp ce zaceam pe mormanul de tigla si am vazut butoiul gol -cu patru etaje mai sus - mi-am pierdut prezenta de spirit si am dat drumul frânghiei.....

wolfito